

РЕШЕНИЕ

№ 556

гр. София, 23.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 22.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6273** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.
Образувано е по жалба на „РИ- СОФ“ ООД, ЕИК-[ЕИК], чрез адв. И. М. срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221721001410-091-001/23.12.2022 г., издаден от Д. В. П.- орган, възложил ревизията и И. В. А.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 485/20.04.2023 г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите. Релевира се, че РА е незаконосъобразен и необоснован, постановен в нарушение на ЗКПО, ЗДДС, ППЗДДС, ДОПК и Директива 2006/112/ЕО, в частта в която: за данъчни периоди м. 10, м.11, м.12 2019г., м.1, м.2, 2020г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчиците „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД; „ХИДРОСТРОЙ БГ-9595“ ЕООД; „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД в размер общо на 24 636,75 лв.; в резултат на непризнатия данъчен кредит по т.1 са променени резултатите по справките- декларации за съответните данъчни периоди и е определен ДДС за внасяне в размер на 24 636,75 лв. и лихва в размер на 7 377,34 лв.; за данъчен период 2019г. е увеличен счетоводният финансов резултат на дружеството във връзка с непризнати разходи за СМР и материали, и е определен допълнителен корпоративен данък в размер общо 8 362, 87 лв. и лихва в размер на 2100, 18 лв. Твърди се, че в нарушение на принципите на обективност, служебно начало и добросъвестност, регламентирани в чл. 3, 5 и 6 ДОПК не са установени всички факти и обстоятелства от значение за извършваната

ревизия и за определянето на задълженията по ЗДДС и ЗКПО. Незаконосъобразно и необосновано ревизиращият екип приел, че не са налице обстоятелства по чл. 9/чл.6 ЗДДС и не признал приспаднатия данъчен кредит на РИ-С. ООД по получени доставки. Позовава се на практика на ВАС и на СЕС, според която не е допустима национална практика, с която се отказва претендираното данъчно предимство само въз основа на нередности при доставчика. Липсвало правно основание в тежест на получателя на доставката да се вменява удостоверяването на обстоятелства, касаещи търговската дейност на доставчика му, каквито са и кадровата, материалната и техническата обезпеченост, и транспорта на стоките. Според жалбоподателя са налице условията за признаване на право на данъчен кредит, а именно: данъкът е правомерно начислен съгласно изискванията на чл.86 ЗДДС, включен е в дневниците за продажбите и справките декларации за съответните данъчни периоди на доставчиците са били регистрирани за целите на ЗДДС през периода, през които е издал процесните фактури; „Ри- Соф“ ООД е използвало получените стоки и услуги, за извършване на облагаеми доставки. Изтъква се, че са представени всички доказателства: приемо-предавателни протоколи акт обр. 19; хронологии на счетоводни сметки; банкови извлечения за извършено плащане. Поддържа се, че ревизионният акт е незаконосъобразен и необоснован, и в частта, в която за 2019г. е увеличен счетоводният финансов резултат на дружеството на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО и чл.16, ал.2, т. 4 ЗКПО, за разходите за услуги и за материали по фактури, издадени от Х.— БГ 9595" ЕООД и от „ТГИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р" ЕООД, с аргументи, че доставките са реално осъществени, поради което незаконосъобразно допълнително е определен корпоративен данък в размер общо 8 362.87 лв. и съответстващата лихва. Претендира се отмяна на оспорвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да отмени РА. Претендира разноски. Подробни съображения развива в писмени бележки.

Ответникът– директор на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП в съдебно заседание, чрез процесуален представител пледира отхвърляне на жалбата, тъй като в хода на съдебното производство не се оборили констатациите в РА и не са ангажирани доказателства, обосноваващи твърденията на жалбоподателя за реалност на доставките. Позовава се на мотивите изложени в решението на органа. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура– редовно уведомена, не изпраща представител за участие в производството.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221721001410-020-001 от 10.03.2021 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „РИ- СОФ“ ООД за установяване на задължения за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г. и на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2017 г. до 29.02.2020 г. Заповедта е връчена на 16.04.2021 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на обявения от дружеството електронен адрес. С Решение №Р-22221721001410-098-001

от 04.06.2021 г., издадено от Е. М. Н., на длъжност директор на ТД на НАП С., правомощията на възлагащ орган в ревизионното производство са иззети от Р. Г. Я. и са възложени на М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП- С., оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С.. По реда на чл. 113, ал. 3 и чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът за приключване на производството е продължен до 16.09.2021 г. със Заповед за изменение на Заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221721001410-020-002 от 14.07.2021 г., издадена от М. А. К.. С Решение №Р-22221721001410-098-002 от 25.10.2022 г., издадено от Е. М. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., функциите на компетентен орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 119, ал. 2 от ДОПК са иззети от М. А. К. и като такъв е определена Д. В. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С.. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221721001410-092-001 от 10.03.2022 г. от И. А. и Н. М., връчен електронно на 11.03.2022 г., ведно с доказателствата. На основание чл. 117, ал. 5 от ДОПК жалбоподателят е подал възражение вх. №53-00-7982#1 от 25.03.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С.. Възражението е преценено от ревизиращия екип като неоснователно.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство РА №Р-22221421006203-091-001 от 19.12.2022 г., издаден от Д. В. П.– орган, възложил ревизията, и И. В. А., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.– ръководител на ревизията. РА е връчен електронно на 20.12.2022 г.

Видно от разпоредителната част на РА /Таблица №1/, при декларираните задължения за данъци в общ размер на 75 451,75 лв., са определени задължения в общ размер на 117 928,89 лв. Установените с РА допълнителни задължения са общо в размер на 42 477,14 лв., в т.ч. допълнително начислен корпоративен данък в размер на 8 362,87 лв., ведно с лихви в размер на 2 100,18 лв. в резултат на извършено преобразуване в увеличение на декларирания счетоводен финансов резултат, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата от 83 628,69 лв., представляваща отразените разходи по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги“ по фактурите, издадени от „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ТТИИМ УЪРЪРС МАХИ Р“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]; допълнителни задължения за ДДС общо в размер на 24 636,75 лв., ведно с лихви в размер на 7 377,34 лв. в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС по всички фактури, издадени от „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД, „ТТИИМ УЪРЪРС МАХИ Р“ ЕООД и „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

В хода на производството са предприети редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на РД, неразделна част от издадения РА.

С цел установяването на факти и обстоятелства от значение за коректното определяне на данъчните задължения на „РИ- СОФ“ ЕООД и на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК до дружеството е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221721001410-040-001/14.09.2021 г., с което са изискани търговски, платежни и счетоводни документи, свързани с извършените получените и доставки, както и конкретни документи от доставчиците „ТТИИМ УЪРЪРС МАХИ Р“ ЕООД и „СМФ

ЛОГИСТИК“ ЕООД, информация за възприетата счетоводна политика, приложимите счетоводни стандарти, годишни оборотни ведомости, главни книги и др.

С Протокол №Р-22221721001410-П.-001/17.06.2021 г. са приобщени документи и доказателства, събрани в хода на извършена предходна проверка на „РИ - СОФ“ ЕООД по ЗДДС за данъчни периоди от 01.04.2017 г. до 30.04.2017 г., от 01.11.2016 г. до 30.11.2016 г., от 01.09.2016 г. до 30.09.2016 г. и от 01.11.2015 г. до 31.12.2015 г., приключила с издаването на Акт за прихващане и възстановяване №П-22221721092705-004-001/18.06.2021 г.

Органите по приходите са извършили посещение на счетоводния офис на ревизираното лице, където са прегледани оригинални първични счетоводни документи за 2017 г., 2018 г., 2019 г., за м.01.2020 г. и м. 02.2020 г. Посещението е документирано с Протокол №1532194/20.09.2021 г., с който са изискани представянето на допълнителни доказателства, в това число оборотни ведомости и главни книги за ревизираните периоди. Съгласно РД до приключване на ревизионното производство от дружеството не са представени счетоводните регистри.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на прекия доставчик „СФМ ЛОГИСТИК“ ЕООД, приключила с издаването на Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/, №П-22221021123400-141-001/09.03.2022 г.

Извършени са проверки в информационната система на НАП, относно отразени разходи за външни услуги и упражнено право на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТИИМ УЪРЪРС МАХИ Р“ ЕООД, „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД и „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД.

По отношение на задълженията по ЗДДС:

1. През данъчен период м. 02.2020 г. ревизираното дружество е упражнило право на данъчен кредит общо в размер на 4 907,88 лв. по три фактури, издадени от „СФМ ЛОГИСТИК“ ЕООД. Предмет на доставка са материали и СМР. Изготвеното за целите на насрещната проверка ИПДПОЗЛ е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК, в отговор на което не са представени изисканите документи.

Констатирано е, че доставчикът е отразил в дневника си за продажби към справките-декларации по ЗДДС издадените фактури към жалбоподателя. Едновременно с това е посочено, че „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД декларира голям обем на получените и извършените доставки, вследствие на което формира нулеви резултати или такива с минимални задължения за ДДС. Анализът на отразените доставки в дневниците за покупки показал, че дружеството не отразява разходи за ел. енергия, вода, топлоенергия, телефони, наем на транспортни средства, гориво, от което е формиран извод, че не разполага с търговски обекти. Регистрацията по ЗДДС на „СФМ ЛОГИСТИК“ ЕООД е прекратена на 18.09.2020 г. поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

При проверка на данните в информационната система на НАП е установено, че за периода на издаване на фактурите в „СФМ ЛОГИСТИК“ ЕООД няма назначени на трудови договори лица, както и не са подавани декларации по реда на чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за изплатени суми на физически лица по извънтрудови правоотношения.

От страна на „РИ - СОФ“ ЕООД е представен договор от 03.02.2020 г., с който ревизираното дружество възлага на „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД да извърши строително–монтажни работи /СМР/ на обект: „И. на помещения в сградата на УМБАЛ „СВ. ИВАН РИЛСКИ“ ЕАД, [населено място]. Договорено е услугите да се

осъществяват със съответна квалифицирана работна ръка на изпълнителя, като необходимите материали ще бъдат доставени от изпълнителя, за сметка на възложителя. Определено е цената да бъде формирана след приключване на договора и плащанията да се извършат след приемане на СМР с подписването на Акт – обр. 19. Приложени са копия на спорните: фактура №[ЕГН]/21.02.2020 г. с ДО 8 058,00 лв. и ДДС 1 611,00 лв. с предмет на доставка „извършено СМР по договор“, ведно с Акт обр. 19 за извършено СМР – кофраж на 370 кв. м. по 16,00 лв. за кв. м. и монтаж на арматура – 6 110,00 кг. по 0,35 лв.; фактура №[ЕГН]/17.02.2020 г. с ДО 8 232,00 лв. и ДДС 1 646,00 лв. с предмет на доставка „хюнебеци, арматурна тел и гвоздеи“; фактура №[ЕГН]/15.02.2020 г. с ДО 8 248,00 лв. и ДДС 1 649,00 лв. с предмет „арматура със заготовка“.

Като доказателство за извършеното плащане са представени фискални бонове. При проверка в базата данни на НАП е установено, че соченото за доставчик дружество няма подавани фискални отчети от регистрирания ЕКАФП на съответните дати.

Предвид горното ревизиращите органи са приели, че фактурите, издадени към „РИ-СОФ“ ЕООД не документират реално настъпили данъчни събития, а представляват способ за генериране на данъчен кредит.

2. През данъчни периоди от м. 10.2019 г. до м.02.2020 г. „РИ - СОФ“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит общо в размер на 11 780,12 лв. по 15 фактури, издадени от „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД.

Съгласно представения договор от 09.10.2019 г. „РИ-СОФ“ ЕООД възлага на „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД извършването на строително – монтажни работи, конкретизирани в Приложение №2 и Приложение №1 – Оферти /количествено-стойностни сметки/, неразделна част от договора на обект: „УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД, във връзка с обществена поръчка: И. на помещения в сградата - на УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД за монтаж на ядрено – магнитен резонанс и ангиограф“.

В хода на ревизията са представени от ревизираното лице и спорните фактури, с изключение на фактура №[ЕГН]/04.02.2020 г. и фактура №[ЕГН]/27.02.2020 г. Към фактурите са приложени Акт обр. 19 и банково извлечение. Установено е, че предмет на доставка по фактурите е СМР по договор по позиция 2. Съгласно приложените Акт обр. 19 за извършени СМР към всяка една от представените от дружеството-жалбоподател фактури са записани следните извършени СМР: кофраж, арматура, бетон, зидария, саниране. При посещение в счетоводството на „РИ- СОФ“ ЕООД приходните органи не открили спецификации, относно положената арматура.

Констатирано е, за периодите на издаване на спорните фактури Х. – БГ 9595“ ЕООД няма назначен персонал на трудови договори и от дружеството не са подавани декларации за изплатени възнаграждения на физически лица по реда на чл. 73 от ЗДДФЛ. В хода на ревизията не са представени доказателства за наличие на кадрова и техническа обезпеченост на „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД за изпълнение на фактурираните услуги, което изисква квалифициран персонал. Предвид изложеното ревизиращите органи отказали данъчен кредит за спорните фактури.

3. През данъчни периоди м. 11.2019 г. „РИ- СОФ“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит общо в размер на 7 126,00 лв. по 5 фактури, издадени от „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД.

От страна на жалбоподателя е представен договор от 24.09.2019 г., с който възлага на „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД извършването на СМР на обект „Цех за

производство на сандвичи“ [населено място]. В същия е посочено, че строителните работи ще се извършат със съответната квалифицирана работна ръка на изпълнителя, както и че материалите също ще се доставят от изпълнителя за сметка на ревизираното дружество.

В тази връзка са извършени проверки в информационната система на НАП относно доставчика и са анализирани доказателствата, представени от ревизираното лице – фактури, Акт обр. 19 и фискални бонове. Дружеството е deregистрирано на основание чл. 176 от ЗДДС на 03.08.2020 г., като за данъчен период м. 11.2019 г. не разполага с персонал, в т.ч. назначен на трудови договори, както и няма подавани декларации по чл. 73 от ЗДДФЛ за изплатени суми към физически лица по извънтрудови правоотношения.

Прието е от органите по приходите, че в хода на ревизията не са представени доказателства за наличие на кадрова и техническа обезпеченост на „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД за изпълнението на доставките. При проверка в информационната система на НАП е установено, че в дневниците за покупки, единственият доставчик на СМР е „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД – другият пряк доставчик на ревизираното лице.

При тези данни, приходните органи са формирали извод за липса на реални доставки по издадените към жалбоподателя фактури, поради което и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з., с процесния РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „СФМ ЛОГИСТИК“ ЕООД, „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД и „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД.

По отношение на задълженията за корпоративен данък по ЗКПО.

При така приетото от органите по приходите в частта на ЗДДС, а именно издавани фактури при липса на реално настъпили данъчни събития, с РА е извършена корекция на декларирания счетоводен финансов резултат за 2019 г. с отразените разходи по фактурите от „ХИДРОСТРОЙ– БГ 9595“ ЕООД и „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД.

За финансовата 2019 г. „РИ- СОФ“ ЕООД е декларирало положителен счетоводен финансов резултат 90 657,72 лв., като с РА е извършена корекция в увеличение, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО, във връзка с чл. 23, ал. 2, т. 1 и чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО със сумата от 83 628,69 лв., представляваща данъчните основи по фактурите, издадени от спорните контрагенти. В резултат на това са установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО наддекларирания в размер на 8 362.87 лв. и на основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви върху разликата на невнесения данък.

РА е оспорен изцяло по административен ред пред директора на ДОДОП–С. на основание чл. 152 от ДОПК. Допълнително /с допълнение, с вх. №23-22-83#4/07.04.2023 г./, прилага като допълнителни доказателства непредставените при ревизията фактура №[ЕГН]/04.02.2020 г. и фактура №[ЕГН]/27.02.2020 г., издадени от „ХИДРОСТРОЙ БГ 9595“ ЕООД, фактура №[ЕГН]/19.11.2019 г., издадена от „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“

ЕООД, както и фактура №[ЕГН]/15.02.2020 г., фактура №[ЕГН]/17.02.2020 г. и фактура №000001006/21.02.2020 г., издадени от „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД. Към всяка от изброените фактури прилага двустранно подписани Акт обр. 19 и документи за разплащане– авизо и фискални бонове, както и хронология на счетоводна сметка 602-14 „Разходи за външни услуги – подизпълнители СМР“ за данъчни периоди м. 10.2019 г., м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г., оборотни ведомости за м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г., като управителят декларира, че доставката на материалите по фактурите от „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД и „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД са извозени до обектите с транспортни средства и с персонал на ревизираното дружество.

С решение № 485/20.04.2023 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите е потвърден процесния Ревизионен акт №Р-22221721001410-091-001/23.12.2022 г., издаден от Д. В. П.– орган, възложил ревизията, и И. В. А. – ръководител на ревизията, в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за отделните данъчни периоди от м. 10.2019 г. до м. 02.2020 г. и установения корпоративен данък по ЗКПО за 2019 г., ведно с начислените лихви.

По делото е приета административната преписка.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил изцяло в обжалваната част. Така постановеният от директора на дирекция "ОДОП"- С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, от надлежна страна налагат извод за нейната допустимост.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5- годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния

директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор – за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

В настоящия случай, началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221721001410-020-001 от 10.03.2021 г., издадена от Р. Г. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., с която е определено ревизията да бъде извършена от И. В. А. на длъжност „Главен инспектор по приходите“, която е определена за ръководител на ревизията, и Н. И. М., заемащ длъжността „Главен инспектор по приходите“. Относно компетентността на възложителя на ревизията- Р. Г. Я. да възлага извършване на ревизии, като част от административната преписка, е приложена Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г., издадена от Директор на ТД на НАП – С. А. Г., на основание чл. 11, ал. 3 от ЗНАП във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК /т. I, т. 12/.

С Решение №Р-22221721001410-098-001 от 04.06.2021 г., издадено от Е. М. Н., на длъжност директор на ТД на НАП С., във връзка с преназначаването на Р. Я. на длъжност директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. и ангажираната с това обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, а именно изпълнение на правомощията на началник- сектор “Ревизии“, както и на основание чл.7, ал.3 ДОПК, правомощията на възлагащ орган в ревизионното производство са иззети от Р. Г. Я. и са възложени на М. А. К., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. /т.9/. Изискана и приложена е Заповед №377/21.05.2021 г. за временно преназначаване на Р. Я. на длъжност директор на дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.

С последващо Решение №Р-22221721001410-098-002 от 25.10.2022 г., издадено от Е. М. Н., във вр. със Заповед №2846/19.10.2022 г. на Директора на ТД на НАП- С. за преназначаване на М. К. на длъжност главен инспектор по приходите и отдел „Ревизии“, считано от 20.10.2022 г. и ангажираната с това обективна и трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения, а именно изпълнение на правомощията на орган, възлагащ ревизии, както и на основание чл.7, ал.3 ДОПК, е иззето разглеждането и решаването на ревизията на „РИ-СОФ“ ООД от М. А. К. в качеството на възлагащ орган и като такъв е определена Д. В. П. при Териториална дирекция С. в качеството на

възлагаш орган. Изискана и приложена е и Заповед №2846/19.10.2022 г. за преназначаване на М. К. от длъжността: Началник на сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП- С. на длъжност: Главен инспектор по приходите, сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“. Приобщена е и Заповед №РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С., с която е наредено функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК, считано от 28.10.2022 г. да се изпълняват от посочените в същата служители, сред които Д. В. П. на длъжност началник- сектор „Ревизии“, в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ в ТД н НАП- С..

Процесният ревизионен акт № Р-22221721001410-092-001/23.12.2022 г. е издаден от Д. В. П. на длъжност „Началник на сектор“, в качеството му на орган, възложил ревизията, и от И. А.– ръководител на ревизията.

Съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в действащата му редакция, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Ръководител на ревизията е този, който е посочен в заповедта за възлагане- чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК, съответно органът, възложил ревизията, е териториалният директор или лицето, на което са делегирани правомощията за това по реда на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК. В този контекст в Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по т. д. № 10/2016 г. на ВАС изрично е прието, че за да е налице валидно издаден ревизионен акт в общата хипотеза на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, последният следва да е издаден от две лица: 1. От орган по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагането на ревизията и 2. От органа, имащ качеството на „възложил ревизията“, определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция. В същото тълкувателно решение е прието, че след изменението на чл. 119, ал. 2 ДОПК от 01.01.2013 г. ревизионният акт се издава съвместно от два органа- единият е органът, възложил ревизията, а другият е ръководителят на ревизията. Изменението на разпоредбата касае както органа, издател на акта, така и начина на определяне на издателя на акта: по отменената редакция с нарочна заповед, а по сега действащата редакция единият е определен по силата на закона и заповедта на териториалния директор- чл. 112, ал. 2, т. 1 във вр. с чл. 119, ал. 2 ДОПК, а вторият от първия орган– въз основа на заповедта за възлагане на ревизия– чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК.

От разпоредбата на чл.7, ал.3 ДОПК следва правилото за неизменност на компетентния орган по приходите за разглеждане и решаване на конкретен въпрос или преписка. Изключението от това правило е изземването на разглеждането и решаването на въпроса/преписката и

възлагането им на друг орган. Предпоставките за изземване на производството са изчерпателно в нормата на чл.7 ал.3 от ДОПК (Доп.– ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.), съгласно която определен в закона горестоящ орган може да иземе разглеждането и решаването на конкретен въпрос или преписка от компетентния орган по приходите, съответно от публичния изпълнител, в случаите когато са налице основания за отвод или самоотвод, както и в случаите на трайна невъзможност за изпълнение на служебните задължения или невъзможност, произтичаща от промяна в длъжността на органа по приходите, съответно публичния изпълнител, водеща до отпадане на компетентността, и да възложи правомощията по разглеждането и решаването им на друг орган, съответно публичен изпълнител, равен по степен на този, от когото е иззета преписката или въпросът. Правомощието да промени компетентния орган е на определен в закона горестоящ орган, като при действието на чл. 7, ал. 3 ЗНАП правомощието по чл. 7, ал. 3 ДОПК е част от компетентността на изпълнителния и на териториалния директор или на определени от тях служители на агенцията. В случая, с оглед приобщените по делото доказателства следва да се приеме, че РА е издаден от компетентни органи.

Видно от приложеното копие на процесния РА, същият е подписан с електронен подпис. Във връзка с това и с оглед разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 ЗЕДЕП по делото са представени доказателства, че органите по приходите, подписали РА, разполагат с удостоверение за квалифициран електронен подпис. Ответникът е представил надлежни доказателства за наличието на валидни КЕП на лицата, издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, както и на заповедите, издадени във връзка с определянето на компетентния орган по възлагане на ревизията на жалбоподателя.

В тази връзка настоящият състав приема, че оспореният РА е издаден от компетентен орган по чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в рамките на законоустановените срокове, в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа изискуемите реквизити по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт на основание чл.120, ал.2 ДОПК. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения.

Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административно- производствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна.

По приложението на материалния закон:

Пред ревизирия период „РИ- СОФ“ ООД извършва дейности, свързани с проектиране, строителство, строителен надзор, изпълнение на строително-монтажни и строително-ремонтни дейности, предимно на сгради с медицинско предназначение, като голяма част са във връзка със резултат на спечелени конкурси за обществени поръчки.

ПО ЗДДС:

Предмет на спор в настоящото производство са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ общо в размер на 24 636,75 лв., ведно с лихви в размер на 7 377,34 лв. в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 9 от ЗДДС по всички фактури, издадени от „ХИДРОСТРОЙ– БГ 9595“ ЕООД, „ТИИМ УЪРЪРС МАХИ Р“ ЕООД и „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това дали е облагаема доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл.71 от ЗДДС.

Юриспруденцията последователно е дефинирала материалноправните и формалните предпоставки за възникване на правото на приспадане. Към първата категория се отнася своенето на качествата данъчнозадължено лице от доставчика и от получателя, и използването на получените стоки и услуги, за които се претендира правото на приспадане, за нуждите на сключени от получателя облагаеми сделки /така т. 28 от решението на Съда по дело С-277/14/. Формална предпоставка данъчнозадълженото лице да притежава фактура, в която трябва ясно да са посочени идентификационният номер за целите на ДДС, под който данъчнозадълженото лице е извършило доставката на стоките или услугите, пълното наименование и адресът на това лице, както и количеството и естеството на доставените стоки /вж. т. 29 от цитираното решение/.

Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. В същия смисъл е и постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива

2006/112/ЕО, според която възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От т. 33 от Решение на Съда на ЕС от 6 декември 2012 г. по дело С – 285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. В т. 32 от цитираното решение е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание на доставки на стоки, се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право. Съгласно чл. 68, ал.2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът е изискуем, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС, към момента на възникване на данъчното събитие и като последица от тази изискуемост, данъкът следва да се начисли. При доставка на стоки данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик по дефиницията на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/ фактическото предаване на стоката/, а при доставката на услуги– към момента на извършването им /чл. 25, ал. 2 от ЗДДС/.

Несъмнено получаването на стоките/услугите по облагаемите доставки и използването на стоките/услугите за независимата икономическа дейност на ДЗЛ са част от пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит фактически състав /вж. чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/ и като релевантни за съществуването на спорното правоотношение факти са предмет на доказване– чл. 153 ГПК. В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

1.Относно отказано право на данъчен кредит на „РИ- СОФ“ ООД в общ размер на 4907,88 лв. по издадени от доставчика „СФМ Логистик“ ЕООД три фактури, както следва: фактура №[ЕГН]/21.02.2020 г. с ДО 8 058,00 лв. и ДДС 1 611,00 лв. с предмет на доставка „извършено СМР по договор“; фактура №[ЕГН]/17.02.2020 г. с ДО 8 232,00 лв. и ДДС 1 646,00 лв. с предмет на доставка „хюнебеци, арматурна тел и гвоздеи“; фактура №[ЕГН]/15.02.2020 г. с ДО 8 248,00 лв. и ДДС 1 649,00 лв. с предмет

„арматура със заготовка“.

От ревизирания субект освен посочените фактури са предоставени копия на следните документи: Договор от 03.02.2020 г., сключен между „РИ-СОФ" ООД /Възложител/ и „СМФ Логистик" ЕООД /Изпълнител/, с предмет- Възложителят възлага, а Изпълнителят приема да извърши на свой риск и срещу възнаграждение от страна на Възложителя, строително– монтажни работи /СМР/ на обект: „И. на помещения в сградата на УМБАЛ „СВ. ИВАН РИЛСКИ" ЕАД, [населено място]. СМР ще се осъществят със съответна квалифицирана работна ръка на Изпълнителя, като необходимите материали ще достави Изпълнителя, за сметка на Възложителя. Цената, която Възложителят ще заплати на Изпълнителя за СМР, ще се сформира след приключване на договора. Плащанията ще бъдат извършени след извършване на СМР и подписване на Акт – обр. 19 за реално извършени СМР. Към Фактура № [ЕГН]/21.02.2020 г. е представен Акт обр. 19 за извършено СМР– кофраж на 370 м² по 16.00 лв. за м² и монтаж на арматура– 6110.00 кг. по 0.35 лв. Като доказателство за извършеното плащане са представени документи за разплащане– авизо и фискални бонове, както и хронология на счетоводна сметка 602-14 „Разходи за външни услуги– подизпълнители СМР“ за данъчни периоди м. 10.2019 г., м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г., оборотни ведомости за м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г. Управителят декларира, че доставката на материалите по фактурите от „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД са извозени до обектите с транспортни средства и с персонал на ревизираното дружество.

При извършена насрещна проверка /НП/ на доставчика „СМФ ЛОГИСТИК" ЕООД е съставен ПИНП с № П-22221021123400-141-001/09.03.2022 г., видно от който дружеството е регистрирано по ЗДДС от 30.08.2017 г.– до 18.09.2020 г. – регистрацията е прекратена при установени обстоятелства по чл.176 от ЗДДС. доставчикът не е отрит на адреса и не са представени исканите документи. Констатирано е, че проверяваното дружество е отразило в дневника си за продажби към справките- декларации по ЗДДС издадените фактури към жалбоподателя.

От публичноправните задължение на доставчика в динамичния фактически състав по начисляването на данъка значимо за възникването на правото на приспадане на данъчен кредит на получателя на получателя е издаването на данъчния документ /чл. 86, ал. 1, т. 1 и чл. 71, т. 1; чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС/. Не са част пораждащия правото на приспадане фактически състав фактите на изпълнението или неизпълнението, респ. точното или неточно изпълнение от доставчика на

задължението му за декларира задължението си за корпоративен данък с ГДД по чл. 92 ЗКПО и съдържанието на декларацията. Подаването на данъчна декларация и плащането на ДДС, а и изпълнението на задължението за публикуване на ГФО са без значение и за признаване на качеството данъчнозадължено лице /арг. и в т. 39 от решението на Съда по дело С-277/14/. С арг. от т. 3 на диспозитива на решението на Съда по дело С-18/13 е недопустимо обвързването на правото на приспадане с отчитането на прихода от услугата при доставчика. В този смисъл е Решение № 8817/06.07.2020г. по адм. дело №3513/2020г., Първо отделение.

Изпълнението от друго на фактурирана от доставчика услуга, е основание да се откаже упражненото по фактурата право на приспадане, ако това обстоятелство сочи на наличието на данъчна измама и въз основа на предоставени от органите по приходите обективни данни се установява, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от тази измама /така т. 1 от диспозитива на решението на Съда по дело С-18/13/. При липсата на съмнения относно осъществяването на доставките на услуги и отсъствието на данни за сделките като част от данъчна измама, отказът да се признае правото на приспадане, упражнено по тези доставки, е неправомерен.

По отношение на фактурите, с предмет доставки на стоки, доколкото се касае за родово определени вещи, собствеността върху тях съгласно чл. 24, ал.2 от Закона за задълженията и договорите се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Отделянето на стоките от останалите от техния вид се извършва именно с индивидуализирането им във фактурите, които са подписани от получател и в които е посочена дата на получаване. В случая с фактурите се установява предаването на родово определените вещи, предмет на фактурата. Следователно, са налице преки доказателства за реалното осъществяване на доставките именно от конкретния доставчик.

Налице са и косвени доказателства, които разгледани в съвкупност с останалите косвени и преки доказателства, водят до извод за реалност на доставките. Относно доказателствата за извършеното плащане, съдът счита, че действително същите могат да бъдат само косвено доказателство за реалното изпълнение на доставката, но фактът, че има разплащане по доставка е индичия за нейната реалност. Както бе посочено по-горе, установено е, че фактурите са включени в дневника за покупки за месеца.

В своята практика СЕС приема, че липсата на доказателства за установяване произхода на стоките, за наличието на кадрова обезпеченост на доставчика, както и доказателства за наличието на търговски обект, от който дружествата осъществяват дейността си, които обстоятелства предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 г., при липса на данни, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката. Според същото решение на СЕС, член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател.

Отново във връзка с наведените от ответника аргументи в решението, с което спорния РА е потвърден, следва да се посочи, че обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова не е предпоставка за отказ от правото на данъчен кредит и в този смисъл са решение по дело C-324/11 (Gabor Toth), решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (Mahageben kft и P. D.) и решение C-18/13 ("М. П."). Според тази практика на СЕС липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките, което в случая не се установи. Нередности при прекия или преходен доставчик по повод отношенията помежду им, при установено предаване на стоката и последващата ѝ реализация за целите на икономическата дейност на получателя и добросъвестност на получателя,

също не влияе на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя. В своята практика ВАС многократно е подчертавал, че приложимите разпоредби на действащия ЗДДС ограничават изискуемата проверка за реалност на спорната стопанска операция единствено до пряката доставка. Действителното извършване на предходните доставки по веригата са ирелевантни за възникването на упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит.

На следващо място, съставяните в конкретния случай между данъчните субекти документи, обективиращи развитието на отношенията помежду им, действително съставляват в по-голямата си част частни документи, но това не е пречка същите да бъдат кредитирани от съда, още повече че не са оспорени от ответника по реда и в преклузивния за това срок по чл. 193, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, поради което и се ползват с придадената им закона формална доказателствена сила. В този смисъл като частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица – чл. 180 от ГПК.

С оглед гореизложеното, съдът приема за неправилни изводите на органите по приходите, че процесните фактури не документират реално извършени доставки, респ. че спрямо ревизирания субект е налице основание за извършване на корекция, произтичаща от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „СМФ Логистик“ ЕООД. Ето защо жалбата в тази част е основателна.

2. През данъчни периоди от м. 10.2019 г. до м.02.2020 г. „РИ - СОФ“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит общо в размер на 11 780,12 лв. по 15 фактури, издадени от „ХИДРОСТРОЙ – БГ 9595“ ЕООД, както следва: №[ЕГН]/31.10.2019 г., предмет- аванс по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №1, ДО- 4764,4, ДДС- 952,88; №[ЕГН]/23.10.2019 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 7105,68, ДДС- 1421,14; №[ЕГН]/17.10.2019 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 7663,54, ДДС- 1532,71; №[ЕГН]/10.10.2019 г., предмет- аванс по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 5250,64, ДДС- 1050,12; №[ЕГН]/08.11.2019 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 6650, ДДС- 1330; №[ЕГН]/27.11.2019 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 8324,87, ДДС- 1664,97;

№[ЕГН]/11.12.2019 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 2400, ДДС- 480; №[ЕГН]/18.12.2019 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 5839,56, ДДС- 1167,91; №[ЕГН]/20.01.2020 г., предмет- СМР, ДО- 0, ДДС- 0; №[ЕГН]/20.01.2020 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 5000, ДДС- 1000; №[ЕГН]/30.01.2020 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 1870, ДДС- 374; №[ЕГН]/20.01.2020 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 0, ДДС- 0; №[ЕГН]/20.01.2020 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 0, ДДС- 0; №[ЕГН]/04.02.2020 г., предмет- анулиран, ДО- 0, ДДС- 0; №[ЕГН]/04.02.2020 г., предмет- СМР по договор от 09.10.2019 г. за обект УМБАЛ „Св. И. Р.“ за обособена позиция Приложение №2, ДО- 4031,93, ДДС- 806,39.

От жалбоподателя са представени освен копия от спорните фактури и Договор от 09.10.2019 г., двустранно подписани Акт обр. 19 и документи за разплащане– авизо и фискални бонове, както и хронология на счетоводна сметка 602-14 „Разходи за външни услуги– подизпълнители СМР“ за данъчни периоди м. 10.2019 г., м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г., оборотни ведомости за м. 01.2020 г. и м. 02.2020 г., както и допълнително копия от фактура №[ЕГН]/04.02.2020 г. и фактура №[ЕГН]/27.02.2020 г.

Видно от договор от 09.10.2019 г. „РИ-СОФ“ ЕООД възлага на „ХИДРОСТРОЙ– БГ 9595“ ЕООД извършването на строително–монтажни работи, конкретизирани в Приложение №2 и Приложение №1– Оферти /количествено– стойностни сметки/, неразделна част от договора на обект: „УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД, във връзка с обществена поръчка: И. на помещения в сградата- на УМБАЛ „Св. Иван Рилски“ ЕАД за монтаж на ядрено– магнитен резонанс и ангиограф“. В приложените към всяка фактура Акт обр. 19 за извършени СМР към всяка една от представените от дружеството- жалбоподател фактури са записани следните извършени СМР: кофраж, арматура, бетон, зидария, саниране.

Настоящият състав намира, че от събраните по делото доказателства, се доказва изпълнението на услугите, предмет на фактурите, издадени от „ХИДРОСТРОЙ– БГ 9595“ ЕООД. Независимо от това, приходните органи обосновават отказа от право на приспадане на данъчен кредит с недостатъци, констатирани при доставчика, както и с обстоятелството, че

същите не са намерени на посочените адреси. По съображения изложени по-горе касателно „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД, съдът приема, че от приложените по делото писмени доказателства се установяват релевантни обстоятелства, сочещи реалното осъществяване на доставките, описани в спорните фактури. В случая, се установява, че е налице конкретизация на обекта и вида на договорените дейности–в приетите без оспорване договори и приложените към тях двустранно подписани приемо-предавателни протоколи, съответстващи по дати, като предметът на посочените документи съвпада с този на спорните фактури. резултатът от извършената работа е предаден с Акт обр. 19 за извършени СМР към всяка една от представените от дружеството- жалбоподател фактури, а липсата на персонал при доставчиците е преодоляна с ангажирането на хронология на сметка 602-14 „Разходи за външни услуги-подизпълнители СМР“. Както бе посочено по-горе, липсата на собствена кадрова и материална обезпеченост на доставчиците, различния основен предмет на дейност, както и множество обстоятелства, свързани с неизпълнение на данъчни и осигурителни задължения, смяна на управител на ТД, нямат отношение към получателя по фактурираните доставки и не могат да служат като достатъчно основание за формиране на отказ за признаване правото на приспадане на данъчен кредит, тъй като приходните органи не са обосנוвали наличие на данъчна измама, осъществена между страните по описаните по-горе доставки, а въведените в същия смисъл съждения, се основават на предположения /Решение № 3111/09.03.2021 по адм. дело № 9420/2020г., Осмо отделение/. С оглед изложеното по-горе, от съвкупната преценка на наличните доказателства, настоящата инстанция намира за доказано реалното изпълнение на фактурираните от „ХИДРОСТРОЙ– БГ 9595“ ЕООД услуги.

3. През данъчни периоди м. 11.2019 г. „РИ- СОФ“ ЕООД е упражнило право на данъчен кредит общо в размер на 7 126,00 лв. по 5 фактури, издадени от „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД, както следва: № [ЕГН]/19.11.2019 г., с ДО 4500 и ДДС 900 лв., с предмет на доставката–извършено СМР по договор и акт обр. 19 №1. Към фактурата е представен Акт Обр. № 19 № 1 за извършени видове СМР. Относно разплащането е представен фискален бон за разплащане в брой; № [ЕГН]/27.11.2019 г., с ДО 7400 и ДДС 1480 лв., с предмет на доставката–хидрофорен шперплат за кофраж, греди 10/10 дървени, кофражни дъски. Относно разплащането е представен фискален бон за разплащане; № [ЕГН]/28.11.2019 г., с ДО 8300 и ДДС 1660 лв., с предмет на доставката–доки и вилици за хюнебеци. Относно разплащането е представен

фискален бон за разплащане в брой; № [ЕГН]/29.11.2019 г., с ДО 8250 и ДДС 1650 лв., с предмет на доставката– хюнебеци и триноги за кофраж. Относно разплащането е представен фискален бон за разплащане в брой.; № [ЕГН]/30.11.2019 г., с ДО 7180 и ДДС 1436 лв., с предмет на доставката –кофражна тел, гвоздеи, кофражно масло, триноги, вилици, доки. Относно разплащането е представен фискален бон за разплащане в брой.

От страна на жалбоподателя е представен договор от 24.09.2019 г., с който възлага на „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД извършването на СМР на обект „Цех за производство на сандвичи“ [населено място], фактури, Акт обр. 19 и фискални бонове.

Въз основа на приетото от приходните органи относно липсата на кадрова и техническа обезпеченост на „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД за изпълнението на доставките, дерегистрацията на ТД на основание чл. 176 от ЗДДС на 03.08.2020 г., както и че при проверка в информационната система на НАП е констатирано, че в дневниците за покупки, единственият доставчик на СМР е „СМФ ЛОГИСТИК“ ЕООД– другият пряк доставчик на ревизираното лице, е формиран извод за липса на реални доставки по издадените към жалбоподателя фактури, поради което и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с.з., с процесния РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД.

Настоящият състав, противно на приетото от органите по приходите намира, че от събраните по делото доказателства се установява изпълнението на услугите, предмет на процесните фактури, издадени от „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД, а изтъкнатите от ответника аргументи не съставляват основание за постановения отказ от признаване на данъчен кредит по същите, по съображения изложени за доставките от предходните доставчици.

По отношение на задълженията по ЗКПО:

С оспорения акт ревизиращите органи на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО са извършили корекция на декларирания счетоводен финансов резултат за 2019 г. с отразените разходи общо в размер на 83 628,69 лв. по фактурите, издадени от „ХИДРОСТРОЙ БГ 9595“ ЕООД и „ТИИМ УЪРКЪРС МАХИ Р“ ЕООД и допълнително начислен корпоративен данък в размер на 8 362,87 лв., ведно с лихви в размер на 2 100,18 лв.

Приходните органи са приели, че на база на констатациите в частта по ЗДДС, за липса на реални доставки по тези фактури и във връзка с отказаното право на приспадане на данъчен кредит, посочените разходи

не отразяват реално извършена стопанска операция и не следва да се признаят за данъчни цели.

Предвид приетото от съда по-горе, относно реалността на доставките по спорните фактури, издадени от посочените доставчици, незаконосъобразно се явява и непризнаването за данъчни цели на отчетените разходи, поради липса на документална обосновааност по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗКПО.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, въвежда изискване за документална обосновааност на стопанските операции, с оглед данъчно отчитане на разходи. Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗСч. счетоводството се осъществява при спазване принципа на документална обосновааност на стопанските операции и факти, което означава, че отделният разход следва да бъде доказан с първичен счетоводен документ по смисъла на чл. 7 от ЗСч., отразяващ вярно стопанската операция. За да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и ЗСч, т. е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция. Последица от непризнат разход за данъчни цели е предвидена в глава VII от ЗКПО. Съдът като съобрази, че първичните счетоводни документи, отговарят на изискванията на счетоводния закон и едновременно с това, отразяват вярно реални стопански операции, намира, че неправилно е определен данъчно финансовият резултат, като е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока увеличение с непризнатите разходи на основание чл. 26, т. 2 ЗКПО.

Следователно РА е незаконосъобразен и в частта, в която на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е извършена корекция в увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати и допълнително е начислен корпоративен данък в размер на 8 362,87 лв., ведно с лихви в размер на 2 100,18 лв.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че РА следва да бъде отменен изцяло.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 226, ал. 3 АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноси в общ размер на 4 850 лева, от които: 50 лева- държавна такса, 4 800 лева- адвокатско възнаграждение, за която сума е налице доказателство, че е заплатена от жалбоподателя.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба „РИ- СОФ“ ООД, ЕИК-[ЕИК] Ревизионен акт № Р-22221721001410-091-001/23.12.2022 г., издаден от Д. В. П.- орган, възложил ревизията и И. В. А.– ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 485/20.04.2023 г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, с който са установени допълнително задължения по Закона за данък върху добавената стойност за данъчни периоди от м. 10.2019 г. до м. 02.2020 г. общо в размер на 24 636,75 лв. и лихви в размер на 7 377.34 лева, както и са установени задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане над декларирания в размер на 8 362,87 лв. за данъчен период 2019 г., ведно с начислените лихви в размер на 2 100.18 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „РИ- СОФ“ ООД, ЕИК-[ЕИК] разноси по делото в размер на 4 850 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ: